

Een wandeling met Alexander van Voorst Vader,

o.a. plaatsvervangend voorzitter NVHP

We spreken af op een zonnige ochtend ten huize van Alexander van Voorst Vader om van daaruit na een kop koffie een mooie wandeling te maken over de Gooise Heide. Het mooie weer draagt bij aan een vakantiegevoel en doet het landschap prachtig uitkomen. Een gesprek over verantwoordelijkheid, samenhang en drijfveren met een man die nooit niéts doet...

Je bent 60 jaar. Heb je al iets meer tijd om van deze prachtige natuur te genieten?

“Meer tijd? Nee, ik kom altijd tijd tekort en wil altijd meer doen dan mogelijk is. Maar ik ben wel veel buiten: tweemaal per week, op woensdag- en op zaterdagochtend kun je mij op de golfbaan vinden en elke zondagmiddag fietsen we hier in de omgeving.” Alexander van Voorst Vader is geen stilzitter, zo blijkt ook uit de ferme pas waarmee hij onze wandeling leidt. “Als kind al werden wij gestimuleerd om actief in het leven te staan én om maatschappelijk betrokken te zijn. Mijn vader, een intelligente man, was dominee in Eefde, een dorpje tussen Deventer en Zutphen. We waren daar veel buiten. O wee, als we kattekwaad uithaalden, dan wist de dominee dit direct! Wij waren met z'n vijven thuis, ik heb twee zussen en twee broers. Wij kregen allemaal de mogelijkheid om ervaring op te doen in het buitenland: mijn ouders wilden dat wij meer zagen dan louter Nederland. Zo heb ik deels met een beurs van de Hugo de Groot Stichting (een Shell-fonds) en deels door de Europese beweging gefinancierd, een mooie mogelijkheid gehad om een postdoctorale opleiding aan het Europa College te volgen en daarnaast heb ik in Engeland kunnen studeren.”

Volle agenda

Je hebt erg veel gedaan in je loopbaan. Wat was je eerste baantje ooit? “Dat weet ik nog goed: classificeerder in de Rotterdamse Haven, tijdens mijn studie. Dat betekende het schoonmaken van olietanks. Ik had allerlei betaalde en niet betaalde rollen tijdens de studie, onder meer bij de Stichting Sociale Dienstverlening, afdeling KinderZorg. Ik heb zelfs eens vier weken op twee kinderen gepast van wie de ouders plotsklaps ervandoor waren. Toen is overigens ook gebleken dat ik niet kan koken. Als ik met vrienden een weekje ga skiën en de taken worden verdeeld, wordt mij nadrukkelijk verboden om te koken.” Nog steeds is hij heel actief in allerlei functies. Zo is hij directeur en vicevoorzitter van de Vereniging Nederlandse Kerftabakindustrie, zit hij in het algemeen bestuur van VNO-NCW, is hij plaatsvervangend voorzitter van de NVHP (Nederlandse Vereniging van Hypothecair Planners) en lid van het bestuur van ANWB Rechtsbijstand. En dit

De Wandeling is een rubriek waarin Monique de Vos in de buitenlucht een verfrissende ontmoeting heeft met smaakmakers uit de financiële dienstverlening, om zo meer te weten te komen over 'de vent achter de tent'. Monique de Vos is directeur van Chasse Executive Search in Den Haag.

is nog maar een greep uit al zijn activiteiten. Hoe past hij dit allemaal in zijn agenda? Een kei van een secretaresse? “Ten dele natuurlijk wel. Bij de Vereniging Nederlandse Kerftabakindustrie heb ik secretariële ondersteuning voor die activiteiten, en bij VNO-NCW en bv. bij de ANWB zitten ook goede, slimme mensen op wie ik ook inhoudelijk kan terugvallen. Maar ik houd zelf het overzicht en ik doe ook veel zelf. Weet je dat ik pas sinds vier jaar een computer heb? Dat gaat steeds beter, maar het moet niet te ingewikkeld worden.”

Drijfveren

Wat drijft hem om de dingen te doen die hij doet? Alexander: “Ik heb een zeer nadrukkelijke behoefte om bij te dragen aan samenhang met een blik op het willen realiseren van een vertrouwenwekkende toekomst en het creëren van randvoorwaarden van een kansrijke weg daarnaar toe. Ik geloof erin dat een samenleving een soort 'koepel' boven zich nodig heeft om onderlinge samenhang te realiseren. Ik bedoel geen verstikkende stolp, maar een bindend element tussen mensen en tussen organisaties, tussen sectoren en de overheid en de samenleving. Ik wil daaraan bijdragen en doe dat met hart en ziel. Het is overigens geen religieuze drang, het komt vanuit mijzelf. Ik heb de gevolgen van oorlogen, onder andere in Joegoslavië en door mijn vader die in een concentratiekamp heeft gezeten, kunnen aanschouwen en ik geloof erin dat hoe sterker de samenhang, hoe minder risico op ontsporing en hoe harmonieuzer men met elkaar verkeert. En ik ben zeer voor het harmoniemodel, uit conflicten komt niet al te vaak iets moois voort.”

Hij heeft onlangs een koninklijke onderscheiding gekregen. Door de burgemeester van Naarden werd hij bij Koninklijk Besluit benoemd tot Ridder in de Orde van Oranje-Nassau. Dat is een fijne blijk van erkenning. Is dat ook wat hem drijft? “Ja, dat stimuleert natuurlijk wel. Het is prachtig als je een dergelijk 'schouderklopje' krijgt en als dan in de motivatie een opsomming wordt gegeven van de taakoverschrijdende reikwijdte of het effect van de zakelijke en vrijwillige activiteiten, dan ben ik daar natuurlijk best trots op.” Van iemand die als rode draad in zijn leven het behartigen van belangen heeft, in welke vorm dan ook, zou je je ook een stap richting de politiek kunnen voorstellen. Was dat niets voor hem geweest? “Ik geloof het niet, ik vrees dat ik dan vermorzeld zou zijn door het politieke spel. Laat mij nu maar netwerken en gaan voor de inhoud, samenhang en balans tussen belangen

met het veilig stellen van de weg of kansen naar de toekomst. Toen ik in 1991 de stap maakte naar de NBVA verklaarde menigeen mij voor gek. Men was overtuigd dat de tussenpersoon, in het bijzonder de kleinere tussenpersoon, zijn langste tijd gehad had. Ik ben er twaalf jaar voorzitter geweest, en het intermediair is er alleen maar sterker op geworden en niet in de laatste plaats het middelgrote en kleinere kantoor. Die tussenpersoon is m.i. een onmisbare schakel, mits uiteraard van goede kwaliteit. Ook hier geloof ik in die binding, die samenhang en samenwerking niet alleen voor het nu maar ook in de toekomst. En het is ieders verantwoordelijkheid om die te zoeken en eraan bij te dragen.”

Verantwoordelijkheid

Hij vertegenwoordigt nu de kerftabakindustrie. Kan hij dat verenigen met zijn gevoel voor normen en waarden? Roken is toch slecht? Zeer overtuigd: “En teveel drinken ook, en teveel eten ook, en rijden op een bromfietst zonder helm ook, en wonen aan een drukke snelweg ook. Het gaat erom dat ieder zijn verantwoordelijkheid neemt, dat wij de informatievoorziening en lobby zo goed mogelijk regelen en dat, als iemand erg geniet van een rokertje, alcoholisch drankje of kroketje, hij weet wat hij doet.

Is dat ook wat hij zijn kinderen wil meegeven? “Jazeker, en dat is ook gelukt. Inmiddels zijn ze tweede helft twintig, hebben ze een druk sociaal en werkzaam leven, maar het is mooi om te zien hoe ze daar invulling aan geven.” Hoe is het contact met zijn kinderen? “Uitermate goed, we hebben een hechte band. Onlangs belde mijn dochter mij, omdat ze advies wilde over het stemmen voor de Europese Verkiezingen. Het is prachtig als ze je dan als klankbord ziet.” Heeft hij nog wel tijd om ‘niets’ te doen? “Ik doe eigenlijk nooit niets. Mijn hersenen zijn altijd bezig. En als ik ‘niets’ doe, dan lees ik een boek of heb ik pianoles. Ik oefen op Chopin, op Bach,

Alexander van Voorst Vader (1948) deed veelzijdige ervaring op in zijn carrière. Zo was hij onder meer stafid bij De Nederlandsche Bank, voorzitter van de NBVA en algemeen directeur van Stichting SRK Rechtsbijstand. Momenteel is Van Voorst Vader actief in diverse functies binnen en buiten de financiële dienstverlening, onder meer als vicevoorzitter Vereniging Nederlandse Kerftabakindustrie, als plv. voorzitter van de Nederlandse Vereniging van Hypothecair Planners (NVHP), lid algemeen bestuur VNO-NCW, lid raad van commissarissen ANWB Rechtsbijstand. Van Voorst Vader woont met zijn gezin in Naarden en heeft twee uitwonende kinderen.

en dat kost tijd. Bij mijn afscheid van de NBVA kreeg ik tot mijn verrassing een vleugel. Enfin, stoelen en tafeltjes naar boven, maar daar stond-ie! Geweldig om regelmatig te oefenen. En ik houd van lezen. Ik ben een ‘veeleter’: biografieën, geschiedenis, boeken over management... Met de huidige hoeveelheid functies en interesses heb ik er overigens toch te weinig ruimte en tijd voor.” In 2004 trad hij terug als directeur van SRK Rechtsbijstand in verband met zijn gezondheid. En hoewel dat zowel fysieke als mentale energie heeft gekost en nog steeds kost, lijkt Alexander van Voorst Vader noch minder gedreven, noch minder actief. “Nee hoor, ik ben wie ik ben. Natuurlijk moet ik af en toe even gas terugnemen en relatieveer ik mijn inspanningen meer, maar ik kan me mijzelf niet anders voorstellen dan actief en betrokken.” We staan stil voor weer een ander mooi doorkijkje over de Gooise Heide. Genietend: “We zitten in de drukke Randstad en je hoort niets. Dit is toch ongelooflijk prachtig?!” Dat is het zeker. Daar moet je dan ook als zorgvuldig rentmeester mee omgaan. Niettemin dringt de tijd: voor beiden roepen weer verplichtingen, zodat we ons vertrekpunt bij het huis van Alexander van Voorst Vader weer opzoeken om de dag te vervolgen in werkkostuum na een inspirerende en positieve wandeling. ■

